

fo. CC. XLVII.

di ad te: sic p̄ illā mihi donare digneris
 sapiam̄ ⁊ intellectū ⁊ virtutē benignitatē
 et magnā grām tuam sine qua nec lo-
 qui nec a. ē aliqd̄ boni valeo Et qz ip-
 se vnigenit⁹ tu⁹ dixit. Nemo venit ad
 me nisi p̄r q̄ misit me traxerit eū ⁊ nēo
 venit ad p̄rem nisi p̄ me. Obsecro ita
 qz sc̄tē p̄r ⁊ d̄s n̄r trahē me tu ad ip̄m ⁊
 ip̄e me p̄ducāt ad te illuc vbi ip̄e in dex-
 tra sedēs ē eterna vita vbi est amor p̄-
 fectus timor nullus dies etern⁹ ⁊ vn⁹
 omnipotens deus. Qui viuit et reg.

Sequunt̄ orōnes q̄dā deuote mul-
 tū ad beatā v̄ginē mariā dicēde in ei⁹
 solēnitatib⁹ aut in dieb⁹ sabbatinis et
 p̄fertī ī eccl̄ijs ip̄i bt̄issime v̄gini p̄fect̄
Loquar ad cor tuum. O mariā
 speculū claritat̄s angelice. Lo-
 quar ad cor tuū mūdū d̄nā m̄di: ⁊ ado-
 rabo ad tēplū sanctū tuū ab interiori-
 bus aie mee. Saluto ex intimis p̄cor-
 d̄ijs meis imaculatū cor tuū: qd̄ p̄mū